

7297
William Augustus
Duke of Cumberland

A D

K

GULIELMUM

CUMBRIAEC DUCEM

O D E.

A D

GULIELMUM
CUMBRIA E DUCE M
O D E.

QUO non cruentos papicolas agit
Vecors cupido, barbarus et furor?
Quo non sequentur purioris
Qui simulant pietatis aestum?
Quousque temnent inviolabile
Jus, quod Stuarti dura superbia
Insanienter abdicavit,
Lege etenim renuit teneri?
Quo non potentis se bonitas Dei
Erga Britannos porrigit undique?
Testabor hostes queis tonabant
Hannovium Batavumque nomen.
Quando imminebat fretus acerrimae
Hostis dolosus robore Galliae
Omni, quod ardent Christiani,
Aut, homines generosiores,
Illi supremum non semel obstitit
Numen, cievitque Hannoviae Ducem
Qui frena nectat, jure dura,
Criminis auspicio superbis,

Longum labantis sustineatque onus
 Causae sacratae, qua patet humidae
 Terra orbis, O! omne in periculum
 Sint oculi bene perspicaces,
 Et regiae jam magnificae Domus
 Prae grande nomen, que immitum mori,
 Crescat, per aeva duplicando,
 Quippe iterat Britoni salutem,
 Qum stirpe dignum mittere Filium
 Monarcha vellet, Cumbriacum Duce,
 Decus resplendens, spem, juvamen,
 Deliciasque utriusque gentis:
 Debemus illi flumine sanguinis
 Quod non madescant arva Britanniae
 Et Roma non possit tenaces
 Fingere martyribus catenas.
 O! quam beatae dicier insulae
 Britanniae non immito queunt,
 Quis faustitatem perbenignus
 Perpetuam Deus ordinavit;
 Securitati consuluit bene
 Gentis benignae, in plurima saecula,
 Quando Albionis cinxit agros,
 Praesidiis validis aquarum;
 Nunc in futurum providus obtulit
 Vades salutis, multaque pignora
 Stirpis vetustae, haud eruendae,
 Sidera dum rutilent suprema.

Et

Et excitavit munificum Duce,
 Aptata cuius dextra negotio est,
 Ut jura gentis, ne vacilleat,
 Roboret, et statuat quieta.

O Frederici Praesidis inclyti
 Causae beatae Progeniem parem,
 Domus avitae Tu nitentis
 Sustineas generose famam:

O GULIELMI, cuius in ultimos
 Terrae recessus gloria splenduit,
 Sectator illustris, per aeva
 Condecoras celebrem coronam;
 Et quum Britanni protegis Imperium
 Thronum, supremi Numinis afferens
 Gentisque vocem, quam decorum
 Te facient utriusque plausus?
 Nunquam revertant horribiles dies
 Contaminatae sanguine nobili,
 Quem consecrarunt optimates
 Munifici patriae Deoque:

Tunc occupatae non fuerant viae,
 Et territus transiverat avias
 Tumultuose tunc viator,
 Effugiens inimica tela:
 Sed perstet omni chara profapia
 Aevo nitentis Argatheliae Domus,
 Russeliaeque, Sidneaeque,
 Muneribus retributa justis.

Frederici V.
 Princ. Pal.

Judic. 5. 6.

B Suscepta

Suscepta, perge, et perfice munera,
Qui robur et spem fontibus eripis,

Regi reduc lenis sibique

Horum animos patrioque juri,

Duros refringat parca severitas,

Mollesque captet maxima lenitas,

Instructus armis es utrisque,

Et genio, et monitis parentum,

Donec volentes se tibi dedere

Cogas rebelles cedere nescios,

Et TE potentem confiteri,

Consilio pariterque marte;

Et dum coerces colla rebellium

In regis altum, ast imperium leve,

Statim domantor perduelles

Numinis in decoranda jura;

Agnosce Jovam servidus, illius

Tuere causam, et despice maxumos,

Qui dissident vulgo superbi,

Jura Dei vilater terendo.

Dieique semper veniat illius

In mentem atrocis, quo cecidit pius

Pro Jure Regni Gardinerus,

Sit Domus illius et celebris.

Per longa posthac aeva sequentia,

Britanniae gens sic benedicito,

Illustris esto, O Imperator,

Non Duce Cumbriaco minorque,

Sibi-

Sibique dicat, nunc ero prospera,
 Nam splenduerunt jam placidae dies,
 Quales dederunt prisca saecla,
 Sub Patre, sub Genitoque tanto.

O praelium quam dulce Culodonae,
 Dynasta cuius Nassovio fuit
 Charissimus, quum gens renata est,
 Praescierat quasi Rex futurum?

Illius haeres nomine nobili
 Juris periti praecipui nitet,
 Qui jure nugis involuto
 Eripuit latebras morasque,

Ut liberet de causidici manu
 Falsi clientem, ne insula Strofades
 Fallens receptus spe natantes
 Curia sit placitum petenti.

Excisa spes est monticolis simul,
 Ut in diebus Martiginae Ducis,
 Hochsteta dehinc clara in saeva,
 Agmina perdiderat tyranni,

Ast O pudendum est! Anna alias bona
 Amore gentis saeva domesticae
 Renunciabat mente iniqua
 Sanguine quod Britones pararunt.

O quam remota est principis indolc,
 Dum praeliatur, torva malignitas,
 Quem saevienter rugientum
 Impavidum minitatur ictus,

Vidit

Guliel. III.
 Scotorum
 acceptissi-
 mus Londi-
 ni.
 Mai. 66. 3.

Vedit qui, obortis non sine lachrymis,
 Millena amicis corpora et hostium
 Humi jacentum et sanguinantium,
 Congeneres pius et dolebat:
 Vix constitit victoria sumptibus
 Numenque parcum sanguinis Albii
 Obduxit apta nube frontem
 Mirifici Ducis, O stupendum!
 Nunc tota gens, coetusque fidelium
 Agnoscat, uno pectore, vindicem
 Te, aeternitati consecrandum,
 O Britanum Decus et Levamen:
 Ascende coelum serus et asside
 Magnibus qui fulgidi honoribus
 Rivos potant vitae ore pleno
 Sedibus aethereis potiti.

FINIS.

